

1^η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΟΕ-ΟΤΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2006

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Ενημέρωση
2. Εγγραφές νέων μελών.
3. Ορισμός τόπου διεξαγωγής τακτικού Συνεδρίου.
4. Αγωνιστικές κινητοποιήσεις του κλάδου.

N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κοιτάξτε συνάδελφοι έχει καταντήσει κουραστικό να συζητάμε κάθε φορά τα ίδια και τα ίδια πράγματα. Σαν Γενικό Συμβούλιο έχουμε την υποχρέωση να εξετάζουμε τα δικαιολογητικά που καταθέτουν μια μερίδα εργαζομένων ιδρύοντας Σωματείο και να αποφασίζουμε αν έχει τις απαραίτητες προϋποθέσεις να εγγραφεί ή όχι.

Όλα τα άλλα έχουν τέτοιο υποκειμενισμό, που για μένα διασπαστικός είναι ένας Σύλλογος που μπορεί να έχει και 10.000 μέλη και να μην παίζει κανένα ρόλο για τους εργαζόμενους. Δεν είναι δηλαδή κριτήριο πόσοι είναι και τι είναι. Είναι πάρα πολλές συνισταμένες. Και νομίζω ότι εάν μπορούμε σ' αυτή τη λογική σωστά μέχρι τώρα τα αντιμετωπίζαμε σαν Ομοσπονδία, έχεις τις προϋποθέσεις αυτές που βάζει εκεί πέρα στο καταστατικό της;

Από εκεί και πέρα με βάση αυτά να συζητάμε και όχι κάθε φορά τι μας βολεύει ή δεν μας βολεύει. Γιατί έχουμε άπειρα παραδείγματα, που οι άνθρωποι που λένε για ένα σωματείο την μια στιγμή αυτό την άλλη λένε το άλλο.

N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Λοιπόν συνάδελφοι κοιτάξτε να δείτε, το εξήγησα και στους συναδέλφους στην Εκτελεστική υπάρχει ένα τυπικό ζήτημα, εμείς

έχουμε καταστάσεις ξεχωριστές των ψηφισάντων με την ειδικότητα, με ελεγμένα τα βιβλιάρια και στη συνολική κατάσταση βεβαίωσης του δικαστικού αντιπροσώπου.

Τώρα η Επιτροπή Πιστοποίησης ζητάει ξεχωριστή κατάσταση που είναι ένα τυπικό, ανούσιο ζήτημα, που εάν πάμε μ' αυτή τη λογική θα μπλέξουμε τα πράγματα, για μας δεν είναι πρόβλημα. Αλλά λέω να μην το γενικεύσουμε αυτό.

N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Εξουσιοδότηση στην Εκτελεστική Επιτροπή τι σημαίνει; Τι μπορεί να αποφασίσει η Εκτελεστική Επιτροπή για κλιμάκωση;

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Η Εκτελεστική Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει την κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεων με μια νέα 48ωρη και είπα κρίνοντας και λαμβάνοντας υπόψη τις διαθέσεις και τη συμμετοχή του κλάδου, νομίζω ότι είναι ξεκάθαρο.

N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Για να καταλάβουμε, η πρόταση δηλαδή να πάρουμε απόφαση και για 48ωρη;

N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι νομίζω ότι είμαστε όλοι κουρασμένοι, θα έρθω κατευθείαν στην πρόταση και δεν θέλω να μπούμε σε ειδικές αναλύσεις, αλλά νομίζω ότι τα είπαμε και στη σύσκεψη. Κοιτάξτε να δείτε, από τις προτάσεις που ακούστηκαν, νομίζω ότι είναι αναντίστοιχες τω προβλημάτων που όλοι πολύ διαπιστώνουμε, ανεξάρτητα λίγο περισσότερο, λίγο λιγότερο ο καθένας.

Δηλαδή η αίσθησή μου από τον κλάδο και την περίοδο που γυρίσαμε, αλλά και από το χώρο δουλειάς συγκεκριμένα, είναι ότι κανείς δε πιστεύει ότι μπορούμε στη συγκεκριμένη φάση και τη συγκεκριμένη περίοδο να εκδηλώσουμε απλές απεργιακές κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας, δεν θα μας ακολουθήσει ο κόσμος.

Εάν εκτιμάμε ότι ο κόσμος δεν μπορεί να ακολουθήσει σε κινητοποίηση τέτοια, ώστε να αποσπάσουμε ορισμένες λύσεις, καλύτερα να μην τις προκηρύξουμε, δηλαδή μου κάνει εντύπωση και η λογική της ΔΑΣ. 48ωρη με προοπτική, προοπτική μετά από ένα μήνα; Διαμαρτυρία απλή δεν είναι;

Μου κάνει εντύπωση και η πρόταση της ΠΑΣΚΕ, δηλαδή κλιμάκωση ναι, ασαφή όμως. Νομίζω ότι εκείνο που κατά την γνώμη μου με

την συζήτηση που γίνεται ειλικρινά σας λέω, δεν μ' ενδιαφέρει το πότε, το πότε πραγματικά είναι την περίοδο που θα έχουμε τις καλύτερες προϋποθέσεις και από προετοιμασίας και από κοινής δουλειάς όλοι, αλλά είναι τέτοια η ιδιομορφία και το έχουμε πει κι άλλη φορά του κλάδου μας που στη συγκεκριμένη στιγμή έπειτα από 2, 3 απεργίες που κάναμε γενικά και αόριστα, ότι έκλεισε το ζήτημα των ουσιαστικών αυξήσεων γενικά της ΑΔΕΔΥ κλπ, έστω για το πιο απλό ζήτημα να κατακτήσουμε, δεν μπορούμε να βγούμε έξω από τη λογική της μορφής, που η μορφή δεν μπορεί να είναι άλλη, από είτε 24ωρη και επαναλαμβανόμενες 48ωρες στη συνέχεια, είτε απευθείας 48ωρες επαναλαμβανόμενες μάλιστα, κάθε φορά να τα συζητάμε και να εξετάζουμε.

Αλλά οποιαδήποτε κίνηση κάνουμε που έχει το στοιχείο δηλαδή, κάνουμε μια απεργία και επανερχόμαστε μετά από 20 ημέρες, θα φάμε ειλικρινά όλοι μας τα μούτρα.

Κατά συνέπεια εγώ θεωρούσα και με την πρόταση που έκανε και ο Γιώργος στο τέλος, να κάνουμε μια σύνθεση της πρότασης, μπορεί να ξεκινήσουμε με 24ωρη και καπάκι επαναλαμβανόμενες 48ωρες θα το αποφασίσουμε τώρα όμως, όχι σε μια γενική εξουσιοδότηση ούτε σε ένα γενικό διάστημα τότε που α εκτιμήσουμε.

Δηλαδή να υπάρχει ορίζοντας κλιμακούμενης πραγματικά κινητοποίησης, ώστε να αποσπάσουμε λύσεις. Θα σου πω Γιάννη μου τι έννοια έχει, γιατί εάν προκηρύξουμε μια 48ωρη όπως λέτε και να επανέλθουμε μετά 20 μέρες, ξενερώνουμε κάθε φορά τον κλάδο και δεν είναι κλιμάκωση τα έχουμε πει και άλλη φορά, είναι αποκλιμάκωση.

Εάν πούμε, μιλώ για 48ωρες να έχει διάρκεια, αυτό το κάνουμε είτε 24ωρη είτε 48ωρη και επανερχόμαστε μετά στο αόριστο μέλλον, είναι αποκλιμάκωση και δεν είναι κλιμάκωση. Εάν εκτιμάμε ότι δεν είναι η περίοδος να κάνουμε κινητοποιήσεις, για μια σειρά λόγους μπορεί να εκτιμάει ο καθένας, ας δούμε άλλες μορφές διαμαρτυρίας.

Μια 24ωρη και μια 48ωρη συνάδελφοι, εμείς δεν είμαστε εργοστάσιο για να έχει κόστος ο εργοδότης, το κόστος το έχουμε εμείς. Και το ξέρει κάθε εργαζόμενος. Μ' αυτή λοιπόν την έννοια λέω ότι τα άλλα συνάδελφοι, ειλικρινά σας το λέω, απλώς εξυπηρετούν απεργιακές

κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας, πολιτικής σκοπιμότητας και όχι απόσπασης έστω του μικρότερου κομματιού του μίνιμουμ. Αν και δεν πιστεύω ότι μπορεί εύκολα να αποσπαστεί και το μίνιμουμ αν δεν μπορούμε σε μια τέτοια ιστορία και νομίζω ότι αυτή είναι και η κοινή αίσθηση του κλάδου.

Κατά συνέπεια εμείς σαν παράταξη, σαν δυνάμεις, έστω αυτές τις μικρές που έχουμε δεν μπορούμε να μπορούμε σε άλλη λογική.

